

Stadion

Laura Sippolan kolmas albumi on syntynyt lähes samoin voimin kuin upea edeltäjänsä Toinen (2009). Sippolan tapauksessa Stadion ei tarkoita kappaleiden kokoluokkaa, vaan laulut pysyvät ihmisläheisinä ja tummahkoäänisen tulkkinsa ansiosta myös miellyttävän intiimeinä.

Stadionin perusteella on selvää, että Laura Sippola on Chisun jälkeen kiinnostavin viime aikoina julkisuuteen astuneista naispuolisista laulaja-lauluntekijöistämme. Musiikillisista tyyllilajeista vapaan artistin persoonallinen ote leimaa levyä sen kaikilla osa-alueilla.

Ymmärrettävästi pianolla avautuva Majakka näyttää suunnan koko albumille. Levyn helmeksi paljastuva Kesäyö loihii eteen kevätjuhlaillan lämpöisen tunnelman. Sippolan kesäyö on itsessään niin kaunis, että se ei kaipaa edes hyvää tangoa soimaan.

Muutamit albumin lauluista herättävät yllättäviä ja Laura Sippolan tunnustamia musiikillisia vaikuttajia ajatellen outojakin mielle yhtymiä. Levyn nimiraidan jäntevän irtonainen rocksvengi muistuttaa Kauko Röyhkän Majavalakista. Jotain röyhkämäistä voi aistia myös rockabillyvivahteiden kera keikkuvasta Hengetkin tanssii -kappaleesta. Tekstiltään lapsiaiheinen Menemästä kiellettiin puolestaan saattaa vain sattumalta tuoda mieleen The Pretendersin Kid-hitin.

Stadionissa Laura Sippola ja Peter Engbergin, Tuure Kosken ja Kepa Kettusen muodostama Tuki-yhtyeensä ovat luoneet Toiselle arvoisensa seuraajan.

Kommentit